

ÜNNEPI Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója

X. évfolyam 1. szám

2003. január-február

Tartalom:

Ha boldogok akartok lenni.....	1
Holtomiglan, holtodiglan	2
Az év legszentebb ideje.....	3
A Mária Magdolnás-ok bálban táncot járnak	4
Ünnepeljük a házasságot.....	5
Ökumenikus imahét.....	5
Kit kerestek? Keresztény Ifjúsági Találkozó.....	5
Ókeresztény bazilika a Balaton partján	6
Tervvel, tettel, lelkesedéssel Beszélgetés Németh Lajossal	7
Néhány szubjektív gondolat az Egyről és a Másikről	8
Életed üzenet – egy könyvről.....	8
Hittanóra: A hit ébredése	9
A hónap szentje: Szent Matild	9
A Nagytemplom toronyóráinak felújítása.....	9
Szalagavató a Mindszentyben.....	10
A média és az Egyház Sajtóbe- szélgetés	11
Házasság hétvége Kőszegen	11
Nagyböjti lelkigyakorlat.....	12
Anyakönyvi hírek.....	12

Ha boldogok akartok lenni, tegyetek másokat is boldoggá!

Nagy öröm töltötte el szívünket 2002. november 5-én a római bejelentéskor, hogy II. János Pál pápa 2003. március 23-án Rómában a boldogok sorába iktatja **dr. Batthyány-Strattmann Lászlót**. Hosszú ideje vártuk már az Egyház legfőbb Pásztorának, Szent Péter utódának döntését, hogy a magyar szentek és boldogok galériájába sorolja és nyilvános tiszteletét is előírja a „Szegények Orvosának”. Külön is nagy öröm számunkra, hogy egyház-megyénkben, Körmenten érte el az Isten és emberszeretet hősies gyakorlásával az életszentségének teljességét.

A Hercegorvos életéről sok ismertetés látott napvilágot. Már életében is szentnek tartották az emberek. A belőle sugárzó szeretetet és jószágot mindenki megtapasztalta. Megdöbbenve értesültek súlyos betegségéről, amely elvesztésével fenyegette meg őket. Vanyó Tihamér bencés újművés a „*Hitvalló Herceghez*” című versében írta:

„Áldott a kéz, mely kórházat emel,
Áldott a kéz, mely napvilágot nyit.
Áldott a kéz, mely szegényhez hajlik,
Hogy megennyhűtse kínjait.
De százszor áldott az a szív Tebenned,
Melyet Istennek adtál trónusul.
Mellyel Neki adtad Magad
S egész családodat.
Isten kedveltje szenvedő Testvérem,
Nagy útra indított a Te Urad:
Légy erős, hogy az Oltárig elérjen!”

Herceg Batthyány-Strattmann László végigjárta ezt a nagy utat és március 23-án boldoggá-avatásával végre „feljut az oltár magasára”.

A bécsi Lőw szanatóriumban szenvedő testvérét húga, Pálffy Erzsébet grófnő meglátogatta. A hogyléte után érdeklődőnek a herceg válasza a következő volt: „*Úgy érzem magamat ezen a földön, mint a cifra kalitkába zárt madár. Tétován röpdös ide-oda a lelkem, szűk körömben. De ha egyszer megnyílik a kalitkám ajtaja, feltartóztatlanul a magasságok felé veszem utamat.*” A kalitka ajtaja 1931. január 22-én nyílt ki és lelke szárnyalhatott Isten trónusa elé. A kalitka azonban, ez a földi valóság, amely körülvette őt, nem maradt üresen. Működésének helyét betöltötte ez emberek százainak, ezreinek az ő személye iránt érzett mélységes tisztelete, hálája és emlékezete. Ezenkívül előttünk áll az ő életének példája, amely követésre indítja mindazokat, akik Istennek tetsző emberibb életet akarnak élni a világban.

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

Batthyány-Strattmann László példájából a fiatalok megtanulhatják, hogyan kell felkészülni az életre. Nem a tétlen időöltés, a szórakozás, hanem a sokoldalú érdeklődés volt jellemző rá. Orvos akart lenni, hogy a betegeket gyógyítsa, a szenvedőket szolgálja életével. Hivatástudatának bizonyítéka, hogy még családjával töltött tengeri utazásra is magával vitte orvosi táskáját. Motorkerékpárt bérelt és elvállalta az üdülő körzet orvosi segély-szolgálatát.

A házastársak megcsodálhatják a Korintusi levél szeretethimnuszán alapuló, harmonikus keresztény családi életet. A hitvesi szeretet, az egymás közötti munkamegosztás nemcsak a családban, de a betegszolgálatban is, – hiszen a feleség, mint asszisztens részt vett a szemoperációkban is, – fényesen bizonyítják a Teremtő Isten tervét a házastársak egymás kiegészítésének kölcsönös szeretetben való megvalósulását. Nem is beszélve a gyermekek neveléséről.

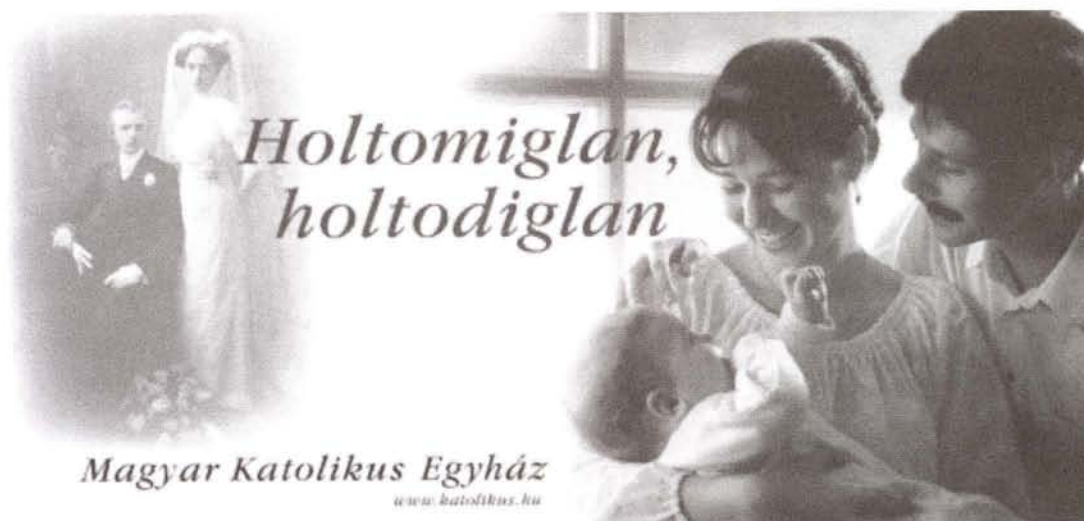
A velük töltött idő játékos, de ugyanakkor Istenre irányuló igaz keresztényi élet megalapozása tette boldoggá és felejthetlenné a családtagok életét.

A „Boldog Herceg“ elmélyült Isten-kapcsolata az imában, a munkában, az emberekkel történt találkozásban és még a szórakozásban is megnyilvánult. Mindent Isten dicsőségére akart tenni. Minden eredményt, hálát és köszönetet Istenre hártott: „*Csak eszköz vagyok Isten kezében*“. Halála előtti 14 hónapig tartott iszonyú szenvedését példamutató, hősies lelkülettel viselte el és általa is Istent dicsőítette.

Bárcsak minél többen merítenénk bátorítást példamutató, igaz keresztény életéből és kérnénk közbenjárását a kegyelmek kieszközléséért Istennél! Hiszen ő nem csak földi életében gyógyította, segítette, szolgálta a betegeket, a szegényeket és a bajbajutottakat, most megdicsőült állapotában még többet is tehet Istennél mindazok érdekében, akik hozzá fordulnak testi vagy lelki ínségükben.

Tibola Imre

*nagyprépost, apátplébános
a boldoggáavatási ügy viceposztulátora*

„Holtomiglan, holtodiglan“
Ezzel az üzenettel szólítja meg az embereket kommunikációs programjában a Magyar Katolikus Egyház.

Az egy évre tervezett akció során – bevezetőül – 2002. decemberben és 2003. februárban 400 óriásplakáton lesz látható a kicsi gyermekének örvendő fiatal házaspár alakja. Az esküvői képről fotográfian megjelenített dédszülők a keresztény hagyomány és a szülői példa jelenvalóságát érzékeltetik.

A házastársi hűség értékét állítja most induló kommunikációjának középpontjába a Magyar Katolikus Egyház. A férfi és a nő egész életére szóló, esküvel megerősített házasságát Egyházunk szentségnek vallja, a házasságot Istentől megáldott életformának tekinti.

A házastársi szeretet és összetartozás – minden törekvése ellenére – Istent, az ő szeretetét teszi jelenvalóvá ezen a világon. A „Holtomiglan, holtodiglan“ üzenettel, – amely évszázadok óta a

házasságkötési szertartás esküszövegének része – kisméretű plakátokon, templomok hirdetőtábláin és egyházi intézményekben is találkozhatunk az elkövetkező esztendőben.

A családi élet és a házasság intézményét ért ártalmas hatásokra válaszolva a Magyar Katolikus Egyház arra hív mindnyájunkat, hogy hirdessük a házastársi elköteleződés gyermekeink jövőjét is meghatározó erejét.

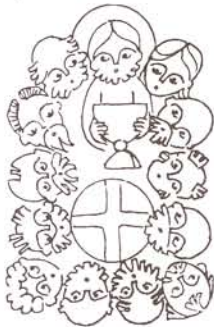
Magyar Katolikus Püspöki Kar

Az év legszentebb ideje

Elkezdődött a nagyböjt, amelynek célja a húsvét megünneplésének előkészítése. A nagyböjti liturgia Krisztusra összpontosítja figyelmünket, hiszen Ő a mesterrünk, példaképünk és vezetőnk. E kiváltságos idő felhívás kereszténységünk odaadóbb, tökéletesebb megélésére. Alkalmunk nyílik lemérni, hogy igazán követjük-e Jézust. A nagyböjt a bűnbánat ideje is. Bűnbánatunkkal kapcsolódják össze az imádság, a böjt és az alamiználkodás, vagyis a felebaráti szeretet jócselekedeteinek gyakorlása.

Az emberiség megváltásának és Isten megdicsőítésének művét Krisztus a húsvéti események által vitte végbe. Ezért az Úr szenvedésének és föltámadásának Szent Háromnapja az egész liturgikus év csúcspontja. A **Szent Háromnap** gazdag tartalommal van tele.

A szertartásban való részvétel, a csendes elmélkedés és a személyes átélés segít abban, hogy feltekintsünk arra, akit keresztülszúrtak.

1. Nagycsütörtök. Az utolsó vacsora emlékezete, az Oltáriszentség alapításának ünnepe. A misében a Glória alatt megszólal az orgona és a harangok; majd elnémulnak. Elvégezzük a lábmosás szertartását. Jézus ugyanezt tette az utolsó vacsorán szeretetének jeléül. A szentmise végén az oltár díszzeitől való megfosztása következik. „Elosztották ruháimat

és köntösömre sorsot vetettek.“ A köntösétől megfosztott Jézust állítja szemünk elé a csupasz oltár. Majd pedig együtt virrasztunk az Olajfák hegyén vért verítékező Krisztussal. Az utolsó vacsora emlékmise a Nagytemplomban este 7 órakor kezdődik. A Kedves Nővérek Zárda kápolnájában este 6 órakor lesz az utolsó vacsora emlékmiséje.

2. Nagypéntek. Az Egyház ősrégi hagyomány alapján ezen a napon nem mutat be szentmise-áldozatot. Célja ezzel, hogy a figyelem a keresztfán végbement történelmi – egyszerű áldozatra irányuljon. A szertartás három részből áll: igeliturgia, hódolat a kereszt előtt és szentáldozás. A két olvasmány után az Úr Jézus szenvedéstörténetét halljuk. Majd könnyörgések következnek a viláért és emberiségért. A nagypénteki liturgia drámai csúcsa a kereszt leleplezése és hódolat a szent kereszt előtt: „Íme, a keresztnek fája, melyen a világ üdvössége függött“.

Délelőtt 9 órakor elvégezzük a keresztutat templomunkban. A szertartás este 7 órakor kezdődik.

3. Nagyszombat. Jézus ezen a napon sírban nyugodott, s az Egyház Urunk sírjánál időzik, az Ő szenvedéséről és haláláról elmélkedik. A szent áldozatot nem mutatják be mindaddig, amíg az ünnepi vigília el nem kezdődik.

A vigília kezdetekor az egyház tüzet szentel, hogy erről gyújtsa meg a feltámadt Krisztus szimbólumát, a húsvéti gyertyát. A templomba ünnepélyesen vonulunk be, a gyertyát vivő pap háromszor énekl. „Krisztus világossága.“ A hívek gyertyáikat erről gyújtják meg. Majd a húsvéti örömeinek eléneklése következik. Az ószövetségi olvasmányok elolvasása után felhangzik az ünnepélyes Glória, amikor az orgona és harangok újból megszólalnak. Az evangélium után megáldjuk a keresztlőkút vizét, felnőtteket keresztelünk és megújítjuk keresztségi fogadásunkat. Majd folytatódik a szentmise. A misét követő feltámadási körmenet tanúságtétel a föltámadott Üdvözítő mellett. Szent Ágoston ezt írja: „ezen az éjszakán virrasztanunk kell, hiszen Krisztus ekkor támadt föl.“ A fény az öröm jelképe is, a húsvéti gyertya Krisztus szimbóluma, amelyet lehet hasonlítani a tűzoszlophoz, a pusztában vándorló nép iránymutatójához. A gyertya azonban jelképezi a megigazult embert is. Szent Ágoston szerint: „a gyertya világít az éjszakában, az igaz ember ennek a homályos világnak a fénye“.

Nagyszombati feltámadási szertartásunk este 7 órakor kezdődik. Gyertyát hozzunk magunkkal. Kezünkben égő gyertyával vegyünk részt a feltámadási körmeneten.

Stróber László - plébános

Hosszú szervezőmunka, számtalan jótanács, bőséges segítségnyújtás előzte meg első, hagyományteremtő szándékkal rendezett egyházközségi bálunkat. A közösség formálása, a liturgikus alkalmon kívüli találkozás lehetősége, egymás jobb megismerése: ezek voltak bálunk „indítékai”.

Egy hét távlatából visszatekintve is megtapasztalható, valami változás történt a Mária Magdolna oltalma alatt álló zalaegerszegi közösség életében. Ez a közösség olyan dolgot valósított meg, melyre önmaga is büszkén emlékezik. A móka, a jókedv, a kedvesség, az odafigyelés, az ünneplőbe öltöztetett lélek, a hála: úgy gondoljuk lényeges jellemzői voltak rendezvényünknek.

Március 1-jén megnyílt a Mindszenty Iskola tornaterme, hogy 310 bálozót befogadjon, s a befogadottak: lelkipásztorok, szerzetes-

"A Mária Magdolnások bálban táncot járnak"

I. Egyházközségi Bál a Mindszenty Iskolában, 2003. március 1-jén

nővérek, világi hívek pedig megmutatták, mit jelent egymás társaságát értékelni, megbecsülni a másik embert, a közös cél eléréséért együtt küzdeni.

A Gála Társastáncklub művészi bécsikeringő-formációja ünnepi hangulatot varázsolt egy szempillantás alatt. Ezután az apátplébános úr, mint a közösség felelős lelkipásztora köszöntötte az egybegyűlteket. Az Esküdtök családos-közössége sem maradt adós abban, hogy jókedvet varázsoljon a terembe. Egy görbe (jó, csak kicsit torzított!) tükröt állítottak elének, „értékeltek” a plébános, a káplánok munkáját, „szóltak”, a hívek feladatáról is... A fiatalok kórusának éneke is ünnepi pillanatokot jelentett mindenkinek. A műsor a három tenor (három lelkipásztor) éneklésével folytatódott. Megmutattuk, hogy nemcsak a templomban tudunk énekelni... A műsor után a terített asztal örömeiben részesedett a közösség.

A lélegzetelállítóan szép nyitó-táncot sok táncoló pár követte, volt jókedv, öröm, látni lehetett sok boldog embert. Olyanok is beszélgettek, viccelődtek egymással, akik csak annyit tudtak az előbb a másiktól, hogy az előttem lévő padban szokott ülni, és mély hangon énekel... Milyen jó volt!

A cursillisták kacsatánca, melynek Gyutai alpolgármester úr is részese lehetett (nemes egyszerűséggel, kérdés nélkül a táncolók között találta magát (!), a jókedvet ő is jókedvvel viszonzta). A tombolajáték izgalma, az éjféli sorsolás, a majd' hajnalig tartó tánc: nem csupán olyan múlt, melynek nincs hatása a mára. A bálban megtapasztalt közösségi „szellem” talán most kezd bennünk működni.

Köszönet bárkinek, aki bármit

tett a bálért, a jókedvért, a díszítésért, az ízléses asztalterítésért, a finom házisüteményekért, aki apró örömet szerzett másnak a felajánlott tombolatárggyal, aki nem tudott jelen lenni, de támogatójegyet vásárolt. A köszönet elsősorban az Istené, aki megengedte, hogy Zalaegerszegen élő népe jól érezze magát, s az ott megtapasztalt élményekkel gazdagodhasson a sokszor szürkének tűnő, nehéz hétköznapokban is. S talán a folytatást még jobbá, szebbé teszi... a következő bálokról ő már biztos sok szépet tud.

László atya, Imre atya, Tamás atya
(a három tenor)

ÜNNEPELJÜK A HÁZASSÁGOT

2003. március 9-én, vasárnap a Szociális és Családügyi Minisztérium által 2002 évre kiírt „Családpolitikai“ pályázaton elnyert támogatással plébániánk ünnepet rendezett az 5., 25., 50. és 60. házassági évfordulós pároknak. A megható és ünnepélyes szentmisén a házaspárok megújították házassági ígéretüket, majd az ifjúság énekkel, zenével, verssel köszöntötte a jubilálókat. Városunk családközösségei, lelkeségi mozgalmi mutakoztak be és tanúságot tettek keresztény családi életükről és közösséghez tartozásuk jelentőségéről.

A 60. évfordulójukat ünneplő Tóth Laci bácsi és felesége, Ilonka néni életükről beszéltek, s arról, hogy a jó Isten gondviselő szeretete hogyan őrizte őket a hosszú évek alatt.

Ünnepi vacsorával folytatódott az este, mialatt átadásra kerültek az ajándékok.

Öröm volt látni a boldog párokat, akik barátok, beszélgettek, ismerkedtek egymással. Többen kifejezték szándékukat, hogy szívesen részt vennének máskor is házaspároknak rendezett programokon.

Bízunk benne, hogy ezzel a rendezvénnyel hagyomány teremődik plébániánkon és egy kicsit hozzá tudunk járulni a családok, házasságok megerősítéséhez. A résztvevőket további összejövetelekre hívjuk, ahol házasság és család témában előadásokat, konzultációkat szervezünk számukra. Szeretnénk, ha minél több házaspár kapcsolódna be a családcsoportok életébe.

Mindehhez és a házassági évfordulós párok további életéhez a jó Isten segítségét és áldását kérjük.

Martonné Lakos Klára

Ökumenikus imahét a zalaegerszegi templomokban.

Kit kerestek?

www.kitkerestek.hu

- barátokat, közösséget?
- útmutatást a világ sodrásában?
- szeretetet, reménységet?

Hiszitek, hogy mindegyre Jézus Krisztus választ adhat Nektek? Gyertek és hallgassátok meg, hogy mások hogyan találták meg Őt és Rajta keresztül a választ ilyen és hasonló kérdéseikre!

II. Keresztény Ifjúsági Találkozó

A Magyar Katolikus Egyház, a Magyarországi Református Egyház és a Magyarországi Evangélikus Egyház szervezésében.

Budapest Aréna 2003. április 6.

Délelőtt egyének és közösségek bemutatkozása, délután Chiara Lubich üzenete és közös istentisztelet.

Közreműködők:

Debreceni Kántus, Gryllus Dániel és Gryllus Vilmos, Vészbejárat, Csiszér László és zenekara, Tandem, Só, NOS, Anthem, Fokoláros fiatalok zenekara. Zárókoncert a Testvérek együttes, az Égigérő gospel kórus és a Promise együttes részvételével.

A programon a részvétel ingyenes!

Információ:

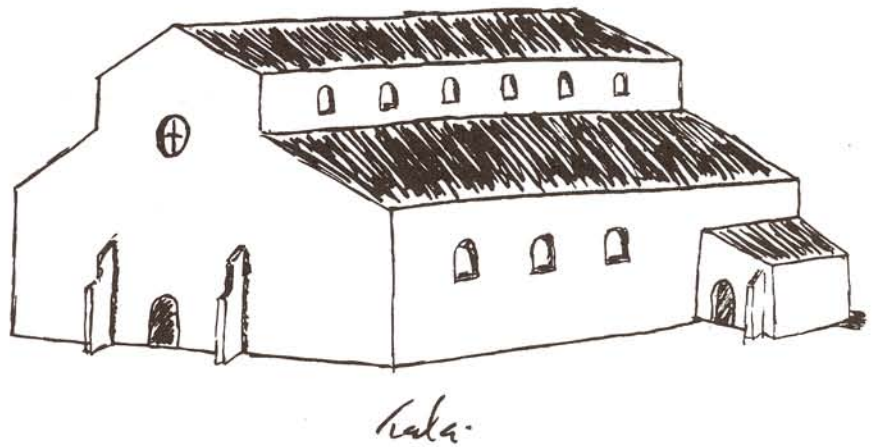
Ökumenikus Ifjúsági Iroda
Telefon/Fax: (1) 365-2998
E-mail: info@kitkerestek.hu

Ókeresztény bazilika a Balaton partján

Ha Keszthelyt elhagyva délre tartunk a Balaton parton, csak egy zöld tábla jelzi, hogy Fenékpusztta mellett haladunk el. Bár önálló kiránduló célpontnak kevés az, amit itt láthatunk, ha erre visz az utunk mégis érdemes itt egy rövid időre megállni. A Festetics család egykori vidéki kastélya, lovardája már az útról is szembetűnik klasszicizáló fehér homlokzatával. Letérve feléje az árnyas szelídgesztenye fák alá, kiszállva az autóból vagy leszállva a bicikliről, megtekinthetjük a hajdani római erőd maradványait.

Ez a terület valaha egy földnyelv volt, amit a Balaton és a Kis-Balaton – akkor még mocsárvilág helyett hajózható öböl – vizei vettek körül. A kettő közti természetes szűkület adta a lehetőséget az átkelőhely létesítésére, így a Pannóniát meghódító rómaiak erre vezették a Sophianét (Pécs) és Savariát (Szombathely) összekötő, valamint az Itáliából Aquincumba (Óbuda) vezető utakat, és egy hajó- vagy cölöphidat létesítettek itt a Sala (Zala) folyó torkolatánál. Az I.-III. századokban veterán katonák telephelye volt a terület, ők voltak megbízva az átkelőhely őrzésével. Ez azonban nem bizonyult hatékonynak, a barbár támadások a települést többször feldúlták. Ezt követően épült fel a IV. század közepén a Valcum Castrumnak nevezett erőd a Lacus Pelso (Balaton) partján. A 377 x 358 m-es négyszög alaprajzú erődítménynek 44 kerek tornya volt körös-körül. A katonai épületeken túl felépült itt egy ókeresztény bazilika is, melynek története jóval túlhaladta az erődét.

Nagy Konstantin császár türelmi rendelete (313) után, melyben szabad vallásgyakorlatot biztosított a

keresztények számára, terjedt el az ókeresztény templomépítészetben a bazilika stílus. Ennek mintája nem a zsidó templom vagy a pogány szentélyek voltak, hanem a jelentős tömegek befogadására alkalmas, bírósági tárgyalások, kereskedelmi ügyletek lebonyolítására szolgáló piaci csarnok, melyről nevét is vette.

A keresztény bazilika egy torony nélküli, háromhajós, háromszentélyű templomépület. A főhajó magasabb a mellékhajóknál, és kiemelkedő falsíkjának ablakain át kapja a megvilágítást az épület. A templombelsőben pedig a főhajó falait tartó oszlopsor választja el a hajókat. Egy ilyen 25 x 40 m alapterületű templom alapfalait tárták fel Fenékpusztán. Az épülethez délről csatlakozott még egy kis kápolna, amely keresztelő vagy temető kápolna lehetett. A bejárat melletti kétoldali beszögellésekből arra következtetnek, hogy előcsarnoka is lehetett. Ez az ún. nar-tex, a vezeklők és hitjelöltek helye volt. A későbbiek folyamán ezt elbontották.

A régészeti leletek arról tanús-kodnak, hogy a bazilika a barbár pusztításokat követően is újjá épült. Tovább működött azután is, hogy a rómaiak kiűrtették Pannóniát. Az őslakosok romanizált

leszármazottai nem hagyták el sem lakóhelyüket, sem templomukat. 456 tavaszától kezdve 12 éven át királyi székhely volt Valcum erődje. Thiudimer keleti gót király itt rendezte be udvarát. Persze nem valami fényes palotára kell gondolnunk, hanem a falak védelmében állították fel táborukat.

A gótok, mint a legtöbb germán nép akkoriban, a kereszténység ariánus változatát követték. Itt született híres uralkodójuk Nagy Theodorik, aki később Itália királya lett. A VII. században a bazilikát ismét felújították, és feltételezik, hogy egyike lehetett azon templomoknak, melyek megérték a honfoglalást.

A középkorban az erőd kőanyagát széthordták a környékbeli építkezésekhez. Például a keszthelyi ferences kolostorhoz, amikor várrá alakították a török ellen. Számos római követ építettek be a már említett lovarda épületeibe is. Ma csupán egy rekonstruált kapu, valamint a magtár és a bazilika alapfalai látszanak. Közöttük állva azonban mégis megérintett az, hogy itt, hazánk földjén, már 1600 évvel ezelőtt is bemutatották a legszentebb áldozatot.

Tervvel, tettel, lelkesedéssel

Beszélgetés Németh Lajossal, egyházközségünk világi elnökével

Plébániai lapunk történetében hagyomány, hogy az egyik esztendőben a plébánost, a másik évben az egyházközség világi elnökét kérjük meg, hogy értékelje a mögöttünk hagyott évet, s avasson be mindannyiunkat az előttünk álló időszak terveibe. Idén az egyházközség világi elnökén a sor...

Elnök Úr! Minden esztendő végén elkészítjük a számadást, értékeljük a közelmúlt eseményeit. Kérjük, ossza meg velünk az elmúlt év tapasztalatait, örömeit, amelyek egyházközségünk életét jellemezték!

N.L.: Kissé nehéz dolgom van. Nagyon sok minden történt az elmúlt évben. Sok feladatot sikerült megoldanunk, számos alkalommal megtapasztaltuk Isten gondoskodását. Közel egy éve készült el az általunk fenntartott temető kerítése, (Kálvária) ami a környéken élők, arra járók megjegyzései alapján már nagyon időszerű volt.

Plébániatemplomunk történetében is fontos esemény volt a kórus feletti freskórestaurálás befejezése. Tudjuk, hogy ez volt a leginkább sérült része a templomnak. Nagyon jó volt sok ember arcán látni az örömet; egy jó értelemben vett büszkeséget, hogy egyházközségünk templomának egy része megszépült.

Kevésbé látványos, de nagyon fontos volt például a templomszigetelés munkája, a szivárgórendszer kiépítése. Váratlanul ért minket, sajnos meg kellett ismernünk a könnyező házigomba nevét, megtapasztalni pusztítását... a keresztelőkápolnában hosszú ideig tartott a felújítás, az azt követő helyreállítás.

Az épülő kertvárosi templom ügyében mi történt? Nagyon sokan érdeklődnek a munkálatok iránt!

N.L.: Az év elején elkészült a terv. Eléggé aprólékos feladatok is voltak az építkezés előkészítésében. Nagy öröm volt látni például a látványterveket... Júniusban az engedélyezési terv elkészült. Augusztusban, a szükséges formások elintézése után az engedélykérelmet is beadtuk. Talán nem túlzó a megfogalmazásom, ha történelmi jelentőséget tulajdonítok az alapkövetétel napjának, szeptember huszonkettődikének. A megyés püspök úr, a város vezetése is osztozott örömeinkben, az előttünk álló feladatok terhében. Az év utolsó havában a kivitelezés pályázatát is megtörtént, a K+K BAU KFT. nyerte el a jogot. Remélem e hónapban a munka látványos része is megindul. Sokan talán elégedetlenkednek, hogy mikor látnak már valami „kézzelfogható“ eredményt, de nagyon fontos a megfelelő előkészítés.

Egy családi ház építésénél is sok gond adódik, itt pedig egy „kicsit“ komolyabb dologról van szó.

A hiteles értékeléshez hozzátartozik a helyes őszinte önkritika is. Milyen negatívumok voltak?

N.L.: Én is így gondolom, erről is szólnunk kell. Említettem az épülő templommal kapcsolatos időponti csúszásokat, ami esetleg negatívra érintett néhány embert. Tervben volt a plébániatemplom főbejárati lépcsőjének felújítása is, a sekrestyebejárattal együtt, idén talán ez is rövidesen megvalósul. Az őszi zárandoklatunk több ok miatt „átkerült“ erre az évre, de idén nemcsak terv marad! Megoldandó az északi torony alatti bejárat kérdése, főként, ha nagy tömegben vesznek részt a hívek a szentmiséken, akkor érezhető, hogy ott nem lehetséges a ki- és bejárat.

Egy kicsit még több figyelem a lelki dogokra, a közösség építésére, a személyes kapcsolatok ápolására – e területeken is előbbre kívánunk lépni.

Az idei évre vonatkozó terveinkről...

N.L.: Csak a felsorolás szintjén is soknak tűnik: nagytemplom szentélyfreskóinak felújítása, a keresztelőkápolna burkolatfelújítása, a sekrestye falának légzővakolattal való ellátása, az új liturgikus tér tervezése, a rossz idő beköszönte előtt szerkezetkészre felépíteni a templomot, megszervezni és kivitelezni a zárandoklatot, a sok építkezés felújítás mellett odafigyelni a lelki életünkre, az egyházközség életének formálására, a kölcsönösen gyümölcsöző kapcsolat fenntartása a másik plébániával... ha most mindent a legrészletesebben kifejtjétek, hosszú lenne.

Bízunk a jó Istenben, hogy idén is mellettünk fog állni, s ha Ő mellettünk áll... akkor minden rendben lesz. Csak ezután következik minden egyéb, mert a mi erőfeszítéseink nagyon keveset érnének nélküle, de az ő áldásával, ha ő értéket ad nekik, csak így jutunk előbbre, hozzá közelebb.

Köszönöm a beszélgetést.

Imre atya

Néhány szubjektív gondolat

az Egyről és a Másikról...

„...már csak egy Isten menthet meg minket!”
(Heidegger)

Valaha volt az Egy. Egy volt Mindenben, s Minden Egészben; másnéven Igazinak hívták. Nem tudni, mióta létezik már, de erős a gyanúm, hogy nem ismeri az Időt. Sem a Változandóságot. Egyszer Egy gondolt egyet, s Gondolatából lett a Világ. Az Ő Tükörképe. Hogy milyen ez a Tükör? Tiszta és sima. Lényege: az Arány, melyeknek összességét Egyen-súlynak nevezzük. Az Egy a Tükör mélyén rejt el minket, amit úgy hívnak: Valóság. Ő a Nagy Elrejtő.

Óv minket.

*

Óvja tetteinket egy másvalakitől: a Másiktól. Egyszer csak valahogy leejtődött a Világ, s darabokra törött Minden-Egész: így lett a Másik. Ő is megtestesült: másik neve Színjáték. Úgy tűnik, mintha Színjáték közel lenne a Valósághoz, de itt van a nagy trükk: sosem volt annál távolabb. A Nincs a Van-tól, az Utánzat az Igazi-tól. S mindezt hogy érte el a Másik? A világűr csöndjét és védelmező sötétjét erőszakos lármával és cikázó fénnel verte fel. Így próbálja meg elrejteni előlünk tagadásának okát: az Egyet. Ő a Nagy Átejtő. Becsap minket.

*

Valaha a Világ az Egy lábnyoma által Állandó volt. Most a Másik lábnyoma által Állapot lett. Mivel Minden-Egész Összetört, az Időből Honnan és Hová lett, a Bizonyosságból Bizonytalanság. A mindent átható Rend mindent zsarnoksága alá vető Rendszerré torzult. Az Egyszerű Bonyolulttá lett, és minden összekeveredett: az Egyet ma Másiknak, a Másikat pedig Egynek nevezik. Összefolyt Föld és Ég, s a nagy zűrzavarban azt sem tudjuk, merre csörtetünk. A Beteljesedés felé? A Romlás felé? Elfelejtettük. A Tudás Felejtéssé vált: létfelejtéssé, halálfelejtéssé.

Valaha örültünk. Mára kiábrándultunk. Ébren derültünk egykor a Valóságban – már nem is tudjuk, mikor –, s ma Kábultan a Színjátékban fetrengünk. Közben valakik sírnak. Boldogok, akik sírni tudnak. Az Egész helyett dirib-darab Részekkel bíbelődünk. Az Örök megAlkotása helyett múló divatokat Aggattunk tele kacatjainkkal. Nincs többé Beavatás az Egy gondolataiba, csak Kikapcsolódás a Másik tetemébe. Nem nézünk már többet Belülre, csak a Külső izgat mindet, s így Egyensúlyunkat is elvesztettük. Mivel nincs Egyensúly, az alattunk levő Dolgok életre keltek és meghódították az embert. A Dolgok uralma elérkezett. Azok pedig élőhelyünk kiFosztására ösztökélnek bennünket. És mi hagyjuk. A Tükört széttörjük, ám szilánkjait vér fogja betéríteni. A mi vérünk.

*

A társadalom is felborult: akik fent rohannak, azok vannak lent, s akik alul ballagnak, valójában azok vannak felül. Az utolsókból lesznek az első, és fordítva. Ezekre az utolsókra van ma szükségünk – ha hiszed, ha nem. A dölőfösök által ezerszer megalázzottakra és megszomorítottakra, akik csöndjüket szegeznek szembe az értelmetlen zajongással. Akik rájöttek: Fosztás helyett Osztani kell. Akik állhatatosan keresve megtalálják az elfelejtett Tudást a kidobott hagyomány mélyén. Néma próféták, alázatos szentek kellene, akik szerényen teszik dolgukat, s amikor a Másik kidühöngte magát, csendesen nekiállnak, hogy újraépítsék a Világot. Az emberiség megmaradt része akkor majd megérti végre, amit ők már ősidők óta tudnak: Világból csak Egy van. Nincs Másik.

Paksa Balázs

ÉLETED ÜZENET

– egy könyvről –

ÉLETED, úgy érzed, hogy egy rohanás. Futsz, teszed a dolgodat, megfelel(sz)ni akarsz mindennek és mindenkinek. De sosem tudsz eleget tenni, mindig hiányzik valami, amire már nem jutott idő, tornyosulnak a tennivalók. Miből csípjünk le egy kis időt? Honnan, kitől spóroljuk el? Hiányzik az okosság, a bölcsesség és a mai világból teljesen eltűnő egyszerűség. Hogyan lehetnének így mások számára jel? Akire érdemes odafigyelni, aki megmutat Valakit magából, aki engedi magán keresztül az Üzenetet? Simon András legújabb kis könyve, az Életed üzenet ebben segít. Meglapul bárhol, egy kis táskában, az éjjeliszekrény egy sarkában, és mindig kéznél lehet. Egyszerűsége mély tartalmat rejt, és nincs olyan sora, mely ne Hozzád szólna, Téged formázna, üzenne másoknak Rajtad keresztül. Amikor megkaptam ezt a kis könyvecskét, a telhetetlenség lendületével olvastam végig egyszerre. Tudtam, hogy még nagyon sokszor kézbe veszem, s érlelő, időt hagyó, oldalankénti ízlelgetéssel, mindig találok benne újat és újat. Simon András grafikai szenzációs egyszerűséggel illusztrálja saját kis könyvét. Vedd a kezébe, és segíteni fog, hogy mindannyian lehessünk mások számára ÜZENET.
P.M.M.

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

A hit ébredése

1. osztály

Az általános iskola első osztálya egy új szakasz kezdete a kisgyermek életében és fejlődésében. Új környezetének személyiségfejlesztő hatása, életének minden területén érvényesül, így hitének fejlődésében is.

Az első osztályos gyermekek hitoktatása a hit ébresztésével kezdődik. Bevezetni őket a keresztény életbe, ha lehet, építve a család keresztény szellemű nevelésére. Sajnos, ez a hittanra beíratott gyermekek nagyon kicsi százalékára jellemző, ezért a keresztény élet alapjainak lerakása szükséges.

Először tehát a legfontosabb, hogy a gyermek megismerje a bennünket szerető, teremtő, gondviselő Istent és Jézus életének főbb eseményeit.

Meg kell tanulnia a keresztény élet elemeit és gyakorolni azt (napi imák, rendszeres szentmisén való részvétel, templomi viselkedés és az alapvető imádságok). Mindezt azzal a nevelési céllal tesszük, hogy megalapozzuk a kisgyermek Isten iránti szeretetét, a keresztény élet gyakorlását úgy: hogy a gyermek igyekezzen személyes kapcsolatot teremteni Jézussal a rendszeres imádság által.

Legyen élmény számára a közös ima, kezdje alakítani életét Jézus példája szerint. Váljon tudatossá benne, hogy ő is Isten gyermekeinek családjához, az Egyházba tartozik.

Nátrán Józsefné

„Fiacskáim szeressétek egymást“

A hónap szentje: Szent Matild

Ebben az évben olyan szenteket szeretnénk bemutatni, akiket kevésbé ismerünk, mert nem tartoznak igazán az úgynevezett „nagy“ szentek közé.

Március hónapban így választottuk ki **Szent Matildot**, aki kb. a X. században élt és I. Madarász Henrik német-római császár felesége volt. Csodálatos édesanyja öt gyermekének és hűséges társa, segítője férjének. Férje szavai, amit halálos ágyán mondott feleségének, mindent elárul kettőjük kapcsolatáról és házasságuk minta értékéről.

„Szeretlek feleségem! Hálát adok az Úr Krisztusnak, hogy téged még életben tart gyermekeink javára. Nem élt még a földön nő, aki náladnál hűségesebb és erényesebb hitves lett volna.

Köszönöm neked, hogy hirtelen haragomat oly gyakran lecsillapítottad, jó tanácsaiddal gyámolítottál és mindig intetted az elnyomottak iránt való irgalmasságra!“

Matild, egész életében karitatív munkát végzett, férje halála után is a szegények, vándorok, zarándokok a pártfogoltjai maradtak. Élete végéig mindent megtett azért, hogy templomok, kolostorok és alapítványok megtapasztalják szíve jóságát.

Egy szent asszony, akinek hivatalosan szentté avatása sohasem történt meg, de a nép kezdettől fogva szentként tisztelte.

A QUO VADIS ifjúsági közösségből
Zsiga Orsolya

A Nagytemplom toronyóráinak felújítása

Ami sokak régi vágya volt: templomunk toronyórái felújításra kerültek és így templomunk külső megjelenése, szépsége ismét bővült. **Kancsal Miklós** és **Pers József** urak fáradhatatlanul dolgoztak azon, hogy az órák megújuljanak és így régi szépségükben ragyogjanak, mutassák az időt. Hálás szívvel megköszönjük buzgó fáradozásukat és természetesen mindazoknak, akik az órák felújításán munkálkodtak. Nemcsak templomunk, hanem egyben városunk díszé is lett a szép óraszerkezet. **Egyházközségünk** 500.000.- Ft-tal járult hozzá az órák restaurálásához. **Zalaegerszeg Város Önkormányzata** 2.500.000.- Ft-ot adott a felújításhoz, amit plébániánk nevében hálással megköszönünk.

Stróber László
apát-plébános

Szalagavató a Mindszentyben

2003. február 14.-e különleges nap volt egy csapatnyi gimnazista, nevezetesen a Mindszenty Általános Iskola és Gimnázium végzősei számára. Hogy miért? Több, mint fél évszázad után ismét szalagavató ünnepély színhelye volt az iskola nemrégiben elkészült tornaterme.

A jelentős eseményt a rangjához illő készülődés előzte meg. Társaim nevében mondhatom, átértztük felelősségünket, tudtuk, rajtunk is múlik, sikerül-e emlékeztetést tenni szalagavatónkra.

Több hónappal ezelőtt kezdődött az esemény szervezése, amelyben tanáraink mellett részt vettek szüleink és természetesen mi a főszereplők is. A kívülálló számára talán nehezen képzelhető el, mennyi gonddal jár egy ilyen jelentős esemény kifogástalan megszervezése, és kivitelezése. Valóban nehéz volt. Sokszor látszott úgy, a dolgok nem a megfelelő úton haladnak. Sok apró és nagyobb dologban kellett egyezségre jutnunk, kezdve a feltűzendő szalag milyenségétől, az est forgatókönyvén át a báli ruhákig.

Apropó, báli ruhák! Külön kis írást érdemelne a díszes ruhaköltemények kiválasztása, amely nem kis fejfájást okozott lányainknak! Végül is jól választottak, a rózsaszín és kék színű ruhák, melyben angol keringőt táncoltak, párban velünk, fiukkal, elnyerte a közön-

Plébániánk cursillistái „Európa újra evangelizációja – Hogyan csinálták elődeink és mit tegyünk most?” címmel előadássorozatot terveznek. Az első előadás március 25-én este 17.30 órakor lesz a Mindszenty Iskola tornatermében.

Előadók: Zágorhidi Czigány Balázs a vasvár domonkos múzeum igazgatója és P. Barna Máté soproni domonkos perjel-plébános. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

ség tetszését. Tegyük még egy kitérőt az angolkeringő irányába!

A táncos lábúak most biztosan legyintenek, mondván, mi abban a nehézség, azonban néhány tizenkettedikesnek erről más volt a véleménye. Két hónap állt rendelkezésünkre, hogy tanárunk *Kuzma Péter* irányításával (ezúton is köszönet neki a türelemért és a segítségért!) elsajátítsuk a keringő lépéseit. Mégis, amikor előadásra került sor, kicsit talán bizonytalanok voltunk a végső siker tekintetében. Szerencsére a közönség nagy tetszéssel fogadta a produkciót, mi pedig boldogok voltunk, hogy sikerült (többé-kevésbé) hibátlanul előadni a koreográfiát.

Ne szaladjunk azonban ennyire előre! A táncbemutatót megelőzte a szalagok feltűzése, melyeket *Stróber László atya* szentelt meg.

Az esemény koraeste kezdődött el, akkor, amikor a népes vendégsereg elfoglalta a helyét az iskola tornatermében.

A szalagavató megnyitójaként *Englert Zsolt* igazgató úr szép beszédét hallgathattuk meg, majd *Dsida Jenő* és *Márai Sándor* műveiből hangzottak el részletek. Ezután következett az este legfontosabb része: *Budaházi Tibor* osztályfőnök úr feltűzte egyenruháinkra az iskola címerét is tartalmazó szalagot, amely a középiskolai évek végének közeledését jelzi és valamennyire a felnőtté válást is jelképezi. Mindannyian éreztük, különleges est a mai. A szalagok feltűzése után a közönség osztályunk előadásában egy népszerű EDDA slágert hallgathatott meg. A kitűnő szólisták *Mészáros*

Krisztina, Kéri Annamária, Marton Viktor és *Póka Csaba* voltak. Az avatás után rövid rendezést és átöltözködést követően a már említett nagy sikerű angolkeringőt láthatta a közönség. A sikeres produkció után, immár felszabadultan, szüleinkkel és vendégeinkkel együtt a tornaterem előtt található, gazdagon megterített asztalokhoz vonultunk, ahol mindenki kedve és ízlése szerint válogathatott a finomságokból. Szüleink kitettek magukért, amikor elkészítették a jobbnál-jobb salátákat és egyéb ínycségeket. Köszönet érte mindannyiuknak.

A szalagavató második része a felszabadult mulatság ideje volt. Az ehhez elengedhetetlen zenei alapot a Voodoo együttes szolgáltatta, amely igényes és színvonalas produkciót nyújtott egész estén át. Kicsit nehezen telt meg a táncparkett, de lassacskán megtöltötték a táncolni vágyó diákok, tanárok és szülők. A táncteremben lévők szemlátomást jól érezték magukat, nagy ovációban részesítve a zenekart egy-egy szám után.

Így történt tehát a mindszentyszalagavató 2003-ban. Azt gondolom, megérte a sok készülődés, egy emlékezetes estét sikerült együtt töltenünk barátokkal, szülőkkel, tanárokkal.

Társaim nevében szeretnék köszönetet mondani *Mohos István* tanár Úrnak, osztályfőnökünknek, *Budaházy Tibornak* és természetesen szüleinknek. Kitartó munkájuk és segítségük nélkül ez a szép este nem jöhetett volna létre!

Csalló Gergely
12. osztályos tanuló

„*Feljutott az oltár magasára*“ címmel eredeti dokumentumok alapján Tibola Imre nagyprépost, apátplébános, a boldoggáavatási ügy viceposztulátora feldolgozta Batthyány-Strattmann László boldoggá-avatásának történetét.

A könyv megvásárolható a Betlehem Kegytárgyboltban. Szintén itt vásárolható meg a Batthyány imafüzet.

A média és az Egyház

Sajtóbeszélgetés egyházmegyénkben

Napjainkban sokszor – már szinte közhelyként – halljuk: egy új nagyhatalom alakítja az emberek, az emberiség életét: a média. A tájékoztatás, az információközlés a mindennapok kiemelkedően fontos részévé vált. Az Egyház – felismerve az idők jeleit – saját maga is él (élni próbál) a média adta lehetőséggel, sőt keresi a kapcsolatot a nemkeresztény, a keresztény értékekkel szemben esetleg közömbös sajtó képviselőivel is. A küldetésünk minden emberhez szól, lehet, hogy sokszor különös utakon tudjuk megszólítani a keresőt, az általunk közvetített értékekre nyitott embereket. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Sajtóirodájának és a helyi egyházmegyei hatóságoknak a szervezésében országsszerte sajtótalálkozókat rendeztek.

2003. február 26-án a szombathelyi Martineum Felnőttképző Akadémián plébániánk, egyházközségi újságunk képviselőjében részt vettünk egy sajtóbeszélgetésen, melynek témája a sajtó és az Egyház kapcsolata volt. „A kölcsönös tájékoztatáson túl szeretnénk alkalmat biztosítani a régió egyházmegyei kommunikációs munkatársai és a meghívott újságírók közötti párbeszéd elindítására is” – állt a meghívólevélben. E megoldandó feladatra vállalkozva jelentek meg az elektronikus és az írott sajtó képviselői és a plébániai, egyházmegyei szintű kiadványok szerkesztői a megbeszélésen. A megyés püspök, a püspökkari titkár, a püspökkari szóvivő előadása után az Új Ember, a Keresztény Élet, a Magyar Kurír képviselői is röviden megosztották gondolataikat a jelenlévőkkel.

Az elhangzott információk arra buzdítottak minket is, hogy tudatosítsuk magunkban a helyi kiadványok fontosságát. Lehetőségeinknek, képességeinknek megfelelően próbáljuk küldetésünket teljesíteni a sajtóban. Örömmel várjuk azok jelentkezését, akik szívesen segítenének plébániai lapunk írásában, tartalmasabbá, tetszetősebbé tételében.

Bodorkós Imre

Házasság Hétfége Kőszegen

2003. január 31. – február 2.

Már jó előre beírtuk a naptárba ezt a dátumot. Édesanyámat megkértük, hogy viselje gondját négy gyermekünknek, amíg mi – 10 év után – egymásra figyelve eltöltünk egy egész hétfégét. Nem volt könnyű megszervezni, hiszen gyerekek mellett mindig akad váratlan, halaszthatatlan feladat, a munkahelyről is fontos információkat vártunk. Szóval, nagy volt a kísértés, hogy úgy döntsünk, inkább máskor megyünk el. Szerencsére azonban péntek délben elbúcsúztunk a vidám gyerekseregétől, a nagymamától.

Istenre bízva őket és időnket, elindultunk Kőszegre, a verbita missziós rendházba, ahol új időszakítás kezdődött számunkra, három vezető házaspár, egy lelkiatya és sok kedves „háttér munkás” segítségével. Tizenhat – öt évnél régebb óta házasságban – pár és egy pap lehetett részese annak a komoly munkának, amely őszinteségen és együttműködésen alapul, és az a célja, hogy segítsen a házaspároknak kapcsolatuk elmélyítésében, a papoknak, szerzeteseknek hivatásuk mélyebb megélésében.

Zalaegerszegről hat pár és Stróber László apát plébános úr utazott a hétfégre. Mint kiderült, még jónéhány „rég” házasság imádkozott, segített, gondoskodott rólunk. Férjemmel 16 személyeshangú, kedves, bátorító levelet kaptunk, melyeket könnyek között, hálával olvastunk, olvasunk azóta is.

Kettőnk között a meglévő szeretet megerősödött, a gondok okai tisztázódtak, erőt merítettünk a megoldásokhoz, reményt kaptunk a jövőre nézve. Köszönjük mindazoknak, akik ezért fáradoztak – külön a Marton házaspárnak – és ajánljuk mindazoknak, akiknek fontos a házasságuk minősége.

Anyukám is jól viselte a zajos napokat, és a gyerekeknek is tetszett az élményekben gazdag, különleges hétfége.

Hát még a mosolygós, boldog anyu, apu!

Tompa Viola és Mihály

A család csoportok találkozásainak új időpontjai

Házasság Hétfégés „öreg” család csoport	Házasság Hétfégés „ifjú” családcsoporthoz	Régiós Házasság Hétfégés csoport
Minden hónap 1. és 3. hétfőjén 19 órakor családoknál.	Minden hónap 2. és 4. szerdáján 19 órakor.	Havonta változó időpontban. Következő időpontok:
Vezető: Marton Lajos és Klári Lelki vezető: Szalai Attila atya.	Helye: Katolikus Kultúrház. Vezető: Marton Lajos és Klári Lelki vezető: Várhelyi Tamás atya	2003. április 13. 2003. május 24. 2003. június 15.

Nagyböjti lelkigyakorlat

2003. április 10-11-12.
(csütörtök, péntek, szombat)

Az nagyböjti lelkigyakorlatunkat *Brückner Ákos* Előd ciszterci szerzetes vezeti. A lelkigyakorlatos szentbeszéd az esti 7 órai szentmisék keretében lesznek. A szentmisék előtt 6 órától lehet a szentgyónást elvégezni. Kérjük a testvéreket a lelkigyakorlaton való részvételre, végezzük el húsvéti szentgyónásunkat. Legyen ez a lelkigyakorlat a lelki töltekezés ideje.

A nagyböjt idejére, a lelkigyakorlat napjaira úgy tekintünk, mint az Egyház életének kiváltságos idejére, egyedülálló alkalomra, hogy visszatérjünk az élet forrásához, és újra tudatára ébredjünk kereszt-ségünkől fakadó hivatásunknak. A nagyböjt idején az Egyház arra hív bennünket, hogy Jézus Krisztussal együtt vívjuk meg a küzdelmet, vele együtt haljunk meg a bűnnek, s hogy feltámadva Istennek élhessünk.

„Teremts belém új szívet, s éleszd fel bennem újra az erős lelkiületet“ (51 zsoltár).

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Dinnyés András, Dinnyés Benedek (ikrek), Kovács Domonkos, Tóth Bernadett, Bedő Réka Alexandra, Kiricsi Dániel, Reizer Petra, Dézsi Bence Dániel, Pers Máté Roland, Bakon Bence, Kolompár Kármén Leticia, Czender Döniz Vivien, Balázs Bence, Gecse Gergely Miklós, Kolompár Tamás Péter, Sandó Kinga, Fábrián Attila, Kovács Ráhel, Köcse Bence Ákos, Regényi Mátyás András, Gaál Edina, Marai Ádám, Kovács Regina, Gróf Levente Róbert, Takács Levente, Richter Armandó Ferenc,

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Ballai András György – Tuboly Erika, Dézsi Zsolt – Völgyi Andrea, Lakat Attila – Török Márta, Matolcsi János – Varga Anikó, Dr. Iván Nándor Miklós – Dr. Scheibelhoffer Vanda, Sági Emil – Tóth Ildikó, Baffia Tamás – Bedő Boglárka, Dr. Regényi Péter – Györe Ildikó

Jókívánásainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Haltálozás

Paál Lajos (1926), Gulás István (1911), Szökrönyös Ilona Terézia (1912), Novák László (1948), Németh László (1946), Takács Ferenc (1946), Cseh-Németh Erzsébet (1951), **Pesty Lenke M. Otília Notre Dame nővér** (1914), Horváth Jenőné sz. Forgács Gizella (1923), Szabó József (1929), Lővey Tamás László (1937), Schönig Antal (1924), Petri Gyula (1955), Lázár Józsefné sz. Zsuppán Erzsébet (1938), Muzsi Istvánné sz. Bakos Mária (1943), Szakony János (1914), Németh Jenő (1923), Szabó Andrásné sz. Gerencsér Julianna (1922), Dr. Hujber Sándor (1933), Tímár István (1928), Joó János (1910), Horváth Jánosné sz. Kajtár Erzsébet (1921), Simon Árpádné sz. Farkas Valéria (1940), Sólyomi László (1940), Mihály Gyula (1952), Kupó Ferenc (1941), Dr. Szabó József (1928), Török Józsefné sz. Horváth Franciska (1914), Nagy Gyuláné sz. Pálfi Mária Magdolna (1914), Oláh Istvánné sz. Mészáros Margit (1922), Kocsis Józsefné sz. Bánhidai Erzsébet (1928), Jakab Istvánné sz. Takács Katalin (1922), Lákics Sándor (1952), Döklén Ferencné sz. Pörczi Anna (1928), Bognár Elek Zoltán (1958), Balla Tamásné sz. Molnár Margit (1952), Szabó Lajosné sz. Takács Mária Magdolna (1931), Kholen Vilmosné sz. Irmay Irén (1923), Novák Lajos (1921), Király Dezső (1925), Körmendy Lajosné sz. Szabó Rozália (1908), Papp Istvánné sz. Béres Anna (1921), Szekeres József (1935), Csiszár Gyuláné sz. Németh Magdolna (1922), Kovács Ferenc (1914), Ferencz Ernőné sz. Kovács Mária Luca (1922), Csiszár Józsefné sz. Bencze Éva Gabriella (1953), Kovács Ernő (1925), Sándorfi Antal (1922), Békefi Gáborné sz. Tihanyi Ilona (1923), Fatér Mihályné sz. Bencze Ilona (1915), Berta István (1949), Ferencz Ferencné sz. Igazi Angyalka (1926), Kolompár János (1941), Major Gyula István (1933), Bencze Sándor (1922), Matyovszky Mátyás (1914), Gárdonyi Kálmán (1928)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonta.

Szerkeszti: a Tájékoztatói Munkacsoport
Főszerkesztő és felelős kiadó: Stróber László
Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. Tel.: 92/312-157

Szedés: „**1**“-ségben az erő”

Nyomás:

Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Bánya u. 2. Telefon: 92/316-863